

§ 4. Tjenesteyderen skal efter anmodning fra tjenestemodtageren oplyse,

- 1) om tjenesteyderen leverer tjenesteydelser af forskellig art, og
- 2) om tjenesteyderen samarbejder med andre tjenesteydere om levering af den eller de omhandlede tjenesteydelser.

Stk. 2. Hvis tjenesteyderen leverer tjenesteydelser af forskellig art eller samarbejder med andre tjenesteydere om levering af den omhandlede tjenesteydelse, jf. stk. 1, skal tjenesteyderen efter anmodning fra tjenestemodtageren oplyse om de foranstaltninger, som tjenesteyderen har truffet for at undgå eventuelle interessekonflikter.

Stk. 3. § 3, stk. 2, finder med de fornødne tilføjelser anvendelse på oplysningerne i stk. 1 og 2.

Kapitel 4

Rettigheder for tjenestemodtagere

§ 5. En tjenesteyder må ikke udsætte en tjenestemodtager for diskrimination begrundet i tjenestemodtagerens nationalitet, vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må en tjenesteyder anvende forskellige betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, hvis disse er direkte begrundet i objektive kriterier.

§ 6. En kompetent myndighed må ikke stille sådanne krav til en tjenestemodtager, at dennes anvendelse af en tjenesteydelse, leveret af en tjenesteyder etableret i et andet EU/EØS-land, begrænses.

Stk. 2. En kompetent myndighed må ikke stille diskriminerende krav til en tjenestemodtager begrundet i dennes nationalitet, vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted.

Stk. 3. Uanset stk. 2 må en kompetent myndighed anvende forskellige betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, hvis disse er direkte begrundet i objektive kriterier.

Kapitel 5

Dokumenter

§ 7. Kræver en kompetent myndighed dokumentation for opfyldelsen af et krav, skal et dokument, som er udstedt i et andet EU/EØS-land,

og som dokumenterer opfyldelsen af kravet, lægges til grund.

Stk. 2. En kompetent myndighed kan kræve, at en tjenesteyder eller en tjenestemodtager fremlægger uautoriserede oversættelser af dokumenter til dansk.

Stk. 3. En kompetent myndighed kan med hensyn til dokumenter, som er udstedt i et andet EU/EØS-land, kun kræve det originale dokument eller en bekræftet kopi eller oversættelse heraf, hvis det er tilladt i medfør af fællesskabsretten, eller hvis det er begrundet i et tvingende alment hensyn.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på dokumenter omfattet af

- 1) artikel 7, stk. 2, og artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer,
- 2) artikel 45, stk. 3, og artikel 46, 49 og 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter,
- 3) artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået,
- 4) Rådets direktiv nr. 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, og
- 5) Rådets direktiv nr. 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler.

§ 8. En attest om forsikring eller garanti udstedt af et kreditinstitut eller en forsikringsgiver, der er etableret i et andet EU/EØS-land, skal anses som tilstrækkelig dokumentation for opfyldelsen af et eventuelt krav om erhvervsansvarsforsikring eller anden form for garanti, i det om-